

AALBORG SYMFONIORKESTER

1. VIOLIN

Yana Deshkova 1. alt. koncertmester
Vesselin Demirev 1. alt. koncertmester
Christine Langer
Olga Daniluk
Christian Gottschalck
Thomas Rökkjær
Else Marie Tolbøll
Michael Hübner
Christina J.G. Rudan
Christian Thordal-Christensen
Igor Vitenson
Violina Petrova

2. VIOLIN

Alex Dzyubinsky 1. solo
Olga Vitenson 2. solo
Taras Daniluk
Jaroslaw Nierychlo
Ludmila Landa
Mark Cherry
Mette Marie Matthiesen
Boris Grinman
Synnøve Gustavsson

BRATSCH

Evdokia Ershova 1. solo
Vakant
Vladimir Bochkovskiy
Elsebeth Schmidl
Jonatan Sjølin
Ruben Kristensen
Vakant

CELLO

Doran Alibaud 1. solo
Matthias Hehrmann 2. solo
Vincent Stadlmair
Hanne Houengaard
Kirsten Martinsen
Deborah Josephson

KONTRABAS

Ivan Medvedev 1. solo
Jeffrey White 2. solo
Arly Wehner
Ian Berg

FLØJTE

Camille Guenot 1. solo
Ida Marie Sørmo

OBO

Judith Blauw 1. solo
Jenny Sjøberg 2. solo

KLARINET

Leah Aksnes 1. solo
Lisbet Binderup Thordal

FAGOT

Sheila Popkin 1. solo
Bogac Ipekliogullari
Sennen Costa

HORN

Erik Sandberg 1. solo
Lauren Robinson
Tone Langsrud
Charlie Ransley

TROMPET

Camilla Simensen 1. solo
Rasmus Eskesen 2. solo
Lars Ole Schmidt

BASUN

Bettina Ejlers Jensen 1. solo
Theis Stoico 2. solo
Jacob Ringsmose - basbasun

TUBA

Francisco Valenzuela Extremera

PAUKER

Nikolai Petersen

SLAGTØJ

Simon Sigfusson 1. solo
Jonas Ervolder Bové 2. solo
Eppu Hietalahti

HARPE

Mette Nielsen 1. solo

SPONSORER

Der tages forbehold for trykfejl og ret til ændringer

KOMMENDE KONCERTER

Himmelsk musik for din lille engel
Wiener Sängerknaben
Cosi fan tutte
Påskekoncert: Haydn *Årstiderne*

lørdag den 21. marts kl. 10.00
søndag den 22. marts kl. 20.00
onsdag den 1. april kl. 20.00 i AKKC
onsdag den 8. april kl. 19.30

Køb billet på aalborgsymfoni.dk – og læs om alle vores koncerter

Du kan møde os her: facebook.com/aalborgsymfoni [@aalborg_symfoniorkester](https://instagram.com/aalborg_symfoniorkester)

Aalborg SymfoniOrkester
ETABL. 1943

Aalborg SymfoniOrkester
ETABL. 1943

MÆRK MAGIEN
LUK MUSIKKEN IND

DEN FORTRYLLENDE OBO

Torsdag den 12. marts kl. 19.30 i Koncertsalen, Musikkens Hus

Dirigent
Solist
Koncertmester

William Conway
François Leleux, obo
Yana Deshkova

PROGRAM

Benjamin Britten
(1913 – 1976)

Four Sea Interludes fra operaen *Peter Grimes*, op. 33a (ca. 16 min.)

Daggry - Lento e tranquillo
Søndag morgen - Allegro spiritoso
Måneskin - Andante comodo e rubato
Uvejr - Presto con fuoco

**Johann Albert
Schnelzer**
(1972)

Obokonzert - The Enchanter

Andante - misterioso
Andante - calmo e tranquillo
Allegro

(ca. 23 min.)

Pause

Richard Strauss
(1864 - 1949)

Konzert for obo og orkester, D-dur

Allegro moderato
Andante
Vivace

(ca. 28 min.)

William Conway, dirigent

William Conway er født i Glasgow og studerede på Royal Scottish Academy of Music og derefter på Londons Royal College of Music. Han var solocellist ved Det skotske kammerorkester og medstifter og 1. solocellist ved Chamber Orchestra of Europe. I 1994 vandt han Leeds dirigentkonkurrence og har siden etableret sig som en alsidig dirigent inden for kammer- og symfonisk musik samt opera og nutidig musik. I 2018 debuterede han ved BBC Proms med Stravinskis *Historien om en soldat*. Han har endvidere dirigeret Tjajkovskijs *Eugene Onegin*, Puccinis *Tosca*, Mozarts *Tryllefløjten* med flere. William Conway er musikchef for Edinburgh Studio Opera og kunstnerisk leder af St. Mary's Music School.

RUNDT OM MUSIKKEN

MØD ARTIST-IN-RESIDENCE

BLIV SIDDENDE I SALEN EFTER KONCERTEN OG MØD AALBORG SYMFONIORKESTERS ARTIST-IN-RESIDENCE, OBOIST OG DIRIGENT FRANÇOIS LELEUX.

Benjamin Britten

I løbet 1930'erne var Britten ved at etablere sig som Englands førende komponist, og han havde haft succes med værker som: *Sinfonietta op. 1*, *Variations on a Theme of Frank Bridge op. 10* og ikke mindst korværket *A Boy was Born*. Men med krigens udbrud i 1939 søgte pacifisten Britten væk fra England for at undgå indkaldelse til hæren. Han slog sig for en tid ned i USA sammen med forfatteren W. H. Auden og tenoren Peter Pears. Tiden i USA var præget af to ting. På den ene side en fantastisk, kunstnerisk skaberkraft, der frembragte værker som: *Violinkoncerten op. 15*, *Seven Sonnets of Michelangelo* og hans første store rene orkesterværk, *Sinfonia da Requiem op. 20*. På den anden side var USA-tiden præget af dårlig samvittighed over at have forladt hjemlandet, som nu var i krig. Efter længere tids sygdom i 1942 besluttede Britten og Pears at drage hjem til England. Hjemme i England var de begge militærnægtere og blev fritaget for militærtjeneste, men de rejste rundt og gav koncerter over hele landet.

Four Sea Interludes

Britten nærede fra sin ungdom drømmen om at komponere opera, og under opholdet i USA fandt han emnet, som efter nogle års bearbejdelse skulle blive til operaen *Peter Grimes*. Temaet i operaen er individets (Peter Grimes) kamp mod masserne. Fremmedgjorthed og følelsen af isolation var et emne, der vakte genklang hos den homoseksuelle Britten, som ofte selv følte sig som en outcast. Operaens handling foregår i en lille kystby i det østlige England i provinsen Suffolk. Havet kommer til at spille en central rolle gennem hele operaen, der foregår i et lille fiskermiljø, og efter den succesfulde premiere udgav Britten fire orkestermellemspil under titlen *Four Sea Interludes*. Disse stykker, som kan siges at opsummere hele operaens essens, har siden oplevet stor popularitet.

Første interludium *Dawn*: Den stille morgen ved havets bred viser sig hurtigt at blive til et varsel om drama og isolation.

Andet interludium *Sunday morning*: Søndag morgen skydes i gang med klokkeklang i messingblæserne – træblæserne imiterer solens spil i havets rolige overflade.

Tredje interludium *Moonlight*: Månens spil i den rolige havoverflade indleder denne ildevarselende sats.

Fjerde interludium *Storm*: Musikken bringes til et stormfuldt højdepunkt i denne dramatiske sats.

Johann Albert Schnelzer

Den svenske komponist Schnelzer studerede i perioden fra 1994 til 2000 komposition på Musikhögskolan i Malmö og på Royal College of Music i London. Han fik sit store internationale gennembrud ved musikfestivalen Présence i Paris i 2004. Siden er anseelsen vokset stødt med opførelser over hele verden

og med førende orkestre og musikere så som: BBC Symphony Orchestra, BBC Scottish SO, Royal Liverpool Philharmonic, Scottish Chamber Orchestra, Los Angeles Chamber Orchestra, Utah Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe, Melbourne Symphony Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Pori Sinfonietta, Weimar Staatskapelle, DR Symfoniorkesteret, National Arts Centre Orchestra (Canada) samt Wrocław Philharmonic Orchestra og med dirigenter som: Daniel Harding, Thomas Dausgaard, Mark Wigglesworth, Kirill Karabits, Thomas Søndergård, Nikolaj Znaider, Lionel Bringuier og John Storgårds.

Schnelzers musik har en umiddelbar og direkte appel og er en skøn blanding af rytmisk intensitet og fremdrift – ofte kontrasteret af klanglige, meditative passager af stor skønhed. Dette, blandet med en fantastisk evne til at forene tradition med innovation i et nærmest historiefortællende tonesprog, har skabt Schnelzer et ry som en af Nordens førende komponister.

Obokonzert – The Enchanter

Om sin obokonzert udtaler Schnelzer, at der var to vigtige inspirationskilder til værket. Den første var mødet med aftenens solist, François Leleux. De to mødtes i USA i 2006 og blev gensidigt begejstrede, og Schnelzer udtaler om Leleux:

”François”; spil er noget helt unikt, og jeg har aldrig hørt en obo blive behandlet på denne måde før. En komplet teknisk kontrol parret med en musikalitet ud over det sædvanlige gør titlen *The Enchanter* til en meget passende beskrivelse af, hvordan François opleves som musiker. Han betager øjeblikkeligt sit publikum, og det er en næsten magisk oplevelse at høre ham spille.”

Om den anden kilde til inspiration skriver Schnelzer:

”Den anden inspirationskilde er romanen *Enchantress of Florence* af Salman Rushdie. Den samme roman inspirerede mig til min Strygekvartet nr. 2 - *Kejser Akbar*, som jeg skrev til Brodsky-kvartetten. Romanen finder sted i det 16. århundrede i Indien og Italien. En ung mand med lyst, gyldent hår og vestlige træk, der kalder sig Mogor dell’Amore, søger kejser Akbar og hævder, at han er slægtning med lige afstamning fra kejserens bedstefar. Med historier og fortællinger om sin mors eventyr fortryller han kejseren og vinder således hans gunst. Den unge mand bliver betragtet som en troldmand og magiker, der kan siges at have samme fortryllende virkning som aftenens solist, François Leleux. Salman Rushdie er med rette blevet beskrevet som en litterær symfoniker, og hans måde at dirigere sin prosa er en uendelig inspirationskilde for mig. Den såkaldte magiske realisme, som Rushdie bruger i sine romaner, passer meget godt som udgangspunkt for musikalsk form. Man bliver trukket ind i et univers, hvor alt kan ske, og hvor alt er muligt.”

Richard Strauss

Da den 24-årige Richard Strauss i 1889 i Weimar fik uropført sit symfoniske digt om den notoriske spanske skørtejæger Don Juan, blev det en så stor succes, at Strauss fra denne tid blev

regnet blandt sin tids absolut største og mest betydningsfulde komponister. Han fulgte hurtigt op og cementerede succesen med værker som *Till Eulenspiegel*, *Also Sprach Zarathustra* og *Don Quixote*. Han blev berømt for sin fantastiske evne til at lokke de mest vidunderlige og deskriptive klange ud af orkestrer. I begyndelsen af det nye århundrede komponerede han to operaer, som markerede helt nye og modernistiske musikalske elementer, og med *Salome* og *Elektra* var Strauss med et slag den nye avantgarde musiks bannerfører. Han befandt sig ikke godt i rollen som avantgardens fortrap, og med sin næste opera, *Rosenkavaleren*, vendte han tilbage til et mere velkendt klassisk/romantisk tonesprog. Strauss var en utilsløret opportunist, som kun sjældent gjorde noget, der ikke var til hans egen fordel, og han udviklede sig som en sand mester i at undvige konflikter og problemer. Da nazisterne i 1933 overtog magten i Tyskland, sendte det chokbølger gennem hele den kulturelle verden, og mange kunstnere valgte at flygte fra landet. Til stor ærgrelse for mange af samtidens kunstnere valgte Strauss derimod at blive i landet, og ikke ulig den russiske komponistkollega, Sjostakovitj, formåede Strauss at navigere sig gennem nazi-regimets tid uden hverken at støtte eller forsage regimet.

Overgangen fra det 19. til det 20. århundrede var præget af uro og omskiftelighed. Industrialiseringen rasede af sted, og den velkendte og gamle samfundsorden syntes at være i forandring. Nye og gamle internationale konflikter blussede op og viste menneskehedens dystre skyggeside. Kunsten virkede nærmest som en seismograf for alle disse begivenheder, og det kunstneriske udtryk gennemgik voldsomme forandringer. Inden for musikhistorien skabte Debussy, Schönberg og Stravinsky revolutionerende værker, hvor den velkendte musikalske grammatik blev kastet overbord.

Med en nærmest stoisk ro synes Richard Strauss at have navigeret sig gennem én af vores kulturhistories mest turbulente perioder. Han var ikke blind for alle de nye, musikalske tiltag, som skabtes i samtiden, og han bragte selv den traditionelle musikalske grammatik til grænsen i banebrydende værker som operaerne *Salome* og *Elektra*, men han valgte at holde fast i de gamle normer og skabe musik, der altid har et skær af noget velkendt.

Obokonzert

Efter 2. verdenskrigs afslutning var Strauss bosiddende i den bayerske by Garmisch-Partenkirchen, hvor den amerikanske soldat John de Lancie var udstationeret. Han var i sit civile liv oboist i orkestrer i Pittsburg og kendte Strauss’ musik indgående. En dag modte de to hinanden, og de Lancie samlede mod til at spørge Strauss, om han ikke ville skrive en obokonzert. Strauss afviste ham meget bestemt. Men et frø var blevet sået hos den aldrende komponist, og efter noget tid gik han i gang med at komponere obokonzerten, der blev et af Strauss’ sidste værker.

Koncerten forløber i tre satser i et smukt og yderst sensitivt tonesprog, som synes at løfte koncerten ud af tid og sted.

©Jan Mygind, marts 2020

François Leleux, obo

François Leleux er en internationalt anerkendt oboist, og gennem de sidste tyve år har han sideløbende opnået stor anerkendelse som dirigent. Han optræder jævnligt på de store scener over hele verden – både som oboist og som dirigent, hvor hans repertoire spænder bredt – fra barok til nykomponerede værker. Som dirigent har Leleux optrådt med orkestre som Sydney Symphony, Stockholm Filharmonikerne, Budapest Festivalorkester og WDR Sinfonieorchester Köln. François Leleux er Aalborg Symfoniorkesters artist-in-residence. Han gæstede sidst Aalborg Symfoniorkester i november 2018 som både dirigent og solist.

“EN STJERNEOPTRÆDEN. FÆNOMENAL DYGTIGHED OG PERSONLIGHED UDTRYKT MED STOR TALENT VIA OBOEN - SOM EN VIFTE AF FARVER OG DYNAMIK, DER KONSTANT KREDSER I LUFTEN.”

The Times